

Meluzyna, czyli historia podwodnej miłości – Małgorzata Ostrowska

Piękna pani Meluzyna
Pokochała Pustoraka
Tak opowieść się zaczyna
Jaka, taka, jaka, taka
To co dzieje się na lądzie
To pod wodą też się zdarza
Oto refren tej piosenki
Który często się powtarza
Meluzyno, Meluzyno
Porzuć płonne swe nadzieje
Odpuść własną limuzyną
Świat się śmieje, świat się śmieje
Ale miłość moi mili
Jest nieczuła na mądrości
I dla jednej wspólnej chwili
Zapomina o śmieszności
Mój kochany Pustoraku
Uwierz w miłość, przyjmij dary
Coś dla duszy, coś dla smaku
Czary mary, czary mary
Ale pan Pustorak stary
Co po dnie skalistym kroczy
Nie dał nabrać się na czary
Nie te oczy, nie te oczy
Meluzyno, Meluzyno
Porzuć płonne swe nadzieje
Odpuść własną limuzyną
Świat się śmieje, świat się śmieje
To co dzieje się na lądzie
To pod wodą też się zdarza
Oto morał tej piosenki
Który często się powtarza

Słowa: brak danych
Muzyka: brak danych